

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobkyně: **Krajská zdravotní, a.s.**, se sídlem Sociální péče 3316/12a, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2013, č. j. MF-85651/2012/55-124, PID: MFCR2XGRWU, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. 8. 2015, č. j. 15 Af 67/2013 - 59,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrátí** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vrácen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla kasační stížností shora označený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem. Kasační stížnost byla podána prostřednictvím JUDr. Karla Kříže, advokáta se sídlem Štefánikovo náměstí 1702/18, Chomutov. Plná moc pro tohoto advokáta ze dne 20. 8. 2015 byla zaslána jako příloha kasační stížnosti.

[2] JUDr. Karel Kříž zdejšímu soudu v podání ze dne 13. 10. 2015 sdělil, že zaniklo jeho zmocnění zastupovat stěžovatelku mj. ve věci vedené před Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 9 Afs 197/2015. Stěžovatelka tudíž přestala být v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem.

[3] Dle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je třeba, aby stěžovatel v řízení před Nejvyšším správním soudem byl zastoupen advokátem. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[4] Jelikož v průběhu řízení o kasační stížnosti stěžovatelka přestala být zastoupena advokátem, došlo k tomu, že nesplňuje požadavky, které na ni § 105 odst. 2 s. ř. s. klade. Z tohoto důvodu ji Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 10. 2015, č. j. 9 Afs 197/2015 - 73, vyzval, aby buďto předložila plnou moc udělenou jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázala, že její zaměstnanec nebo člen, který za ni jedná, má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních

zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Ke splnění výzvy byla stanovena lhůta 5 dnů ode dne jejího doručení, k němuž došlo dne 15. 10. 2015. Lhůta tedy uplynula v úterý 20. 10. 2015. Stěžovatelka byla rovněž poučena o tom, že kasační stížnost bude odmítnuta, pokud nebude výzvě vyhověno.

[5] Ve výzvě Nejvyšší správní soud sdělil, že ve spise je založeno stěžovatelčino pověření ze dne 9. 7. 2014 pro její zaměstnankyni JUDr. Z. P. Upozornil ji však, že nebyl předložen doklad o tom, že tato zaměstnankyně má právnické vzdělání ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Jinými slovy zdejší soud stěžovatelku informoval o tom, že nebyl předložen vysokoškolský diplom, který by dokládal právnické vzdělání JUDr. Z. P.

[6] Na výzvu stěžovatelka nereagovala požadovaným způsobem. Nedoložila totiž ani plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti a nedoložila ani doklad o právnickém vzdělání jejího zaměstnance či člena, který za ni jedná.

[7] Jako přílohu k podání ze dne 15. 10. 2015 nazvanému „druhá replika k vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti“ sice stěžovatelka přiložila pověření ze dne 12. 10. 2015 pro svou jinou zaměstnankyni, Mgr. Bc. K. R. Ani ve vztahu k této zaměstnankyni však nebylo doloženo její vysokoškolské vzdělání ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Výzvě v usnesení ze dne 14. 10. 2015, č. j. 9 Afs 197/2015 - 73, tak nebylo vyhověno ani předložením pověření pro jinou zaměstnankyni, protože i zde by bylo třeba doložit její potřebné právnické vzdělání.

[8] Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že i přes výzvu stěžovatelka neodstranila nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti. Z tohoto důvodu odmítl její kasační stížnost dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Nejvyšší správní soud rovněž rozhodl o tom, že se stěžovatelce vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Podkladem pro vrácení soudního poplatku je § 10a odst. 3, věta poslední, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, dle něhož soud vrátí ze svého účtu zaplacený soudní poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Třicetidenní lhůta k vrácení soudního poplatku vychází z § 10a odst. 1 zmíněného zákona.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu